دستور ۸ ربیع الثّانی ۱۴۰۵ (۱۳۶۳/۱۰/۱۰)

حضرت حاج سلطانحسین تابنده گنابادی رضاعلیشاه ثانی طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم

چون آقایان مأذونین محترم که باید با اجازه و دستور خود فقیر مسافرت به بلاد برای ملاقات و راهنمائی جویندگان نمایند عازم آن حدود هستند برای تذکّر و دستور عمومی به همۀ اخوان عرضه می‌دارد:

۱. اجتماع و تظاهر در خیابانها و کوچه‌ها و همراهی نمودن عدّۀ زیاد با ایشان در حرکت معابر به هیچ وجه صلاح نیست و باعث حسد و عداوت دشمنان می‌گردد.

۲. در مجالس هم فقط برای نماز جماعت و جلسات فقری حاضر شوند و به هیچ وجه راضی نیستم که صاحب خانه دعوت عمومی برای شام یا نهار یا صبحانه بنماید و نه آنکه حاضرین و فقراء توقّف کنند، بلکه به محض خاتمه یافتن مجلس همه متفرّق شوند و در هیچ یک از صبحانه یا نهار یا شام نمانند. و اگر برخلاف این رفتار کنند روز بعد حرکت خواهند کرد و توقّف نخواهند نمود؛ زیرا اوّلاً در انظار بیگانگان موجد آن است که بگویند فقراء برای شام و نهار جمع می‌شوند و ثانیاً تهیه وسائل و ارزاق فعلاً خیلی مشکل است و نباید عُسر و حرج برای میزبان ایجاد نمائید.

۳. بوسیدن پا و زمین باعث ایراد و اعتراض بیگانگان می‌شود و هر چند فقراء به عنوان سجده این کار را نمی‌کنند ولی آنها گمان کنند سجده است، که شرک است. پس نباید فقراء عملی را که باعث اعتراض دیگران می‌شود انجام دهند.

۴. برای اجتماع آقایان و خواهران وقت جداگانه تعیین خواهند نمود که در یک موقع نباشد و باعث اعتراض دیگران گردد و برای هر کدام از دو دسته که وقتی معین کردند اگر دیگری در غیر آن موقع بیاید نخواهند پذیرفت، گله‌مند نشوند.

۵. فقراء باید در رفتار و گفتار خود طوری باشند که باعث تشویق دیگران شوند نه آنکه برعکس باعث دوری آنها گردند، لذا باید در رفتار خود دستورات شرع مطهّر را کاملاً اجراء نموده و بدانند که فقیر باید بهتر از دیگران رفتار کند که باعث سرافکندگی نیک‌نامان و بزرگان سلسله نگردد که فرموده‌اند: **کُونُوا لَنا زَیناً وَ لا تَکونُوا لَنا شَینا**[۱]. در گفتار خود کلمات و اعتقادات غلوآمیز بر زبان نرانند که هم خلاف شرع و دستور و هم باعث دور شدن بعضی مبتدئین و بهانه‌جوئی معاندین می‌گردد.

۶. همواره جدّیت کنند که مبتدئین احترام پیشقدمان را حفظ نموده که رعایت سلسله مراتب که امروز در نظام معمول است از سابق در بین ما بوده و بلکه دیگران از ما اخذ نموده‌اند و حتّی در دعا فرموده که بگوئیم: **رَبَّنَا اغْفِرلَنا وَ لِاخْوانِنَا الَّذینَ سَبَقُونا بِالْایمانِ**[۲].

۷. کدورت و افسردگی بین مؤمنین و غیبت نمودن از همدگر و تهمت زدن از گناهان کبیره و یکی از علل عدم استجابت دعا است که در دعا در قرآن است: **وَ لاتَجْعَلْ فی قُلُوبِنا غِلّاً لِلَّذینَ اٰمَنوُا رَبَّنا اِنَّکَ رَؤُفٌ رَحیمٌ**[۳].

۸. در سایر امور شرعیه نیز کاملاً مراقبت کنیم که برای دیگران سرمشق باشیم.

امیدوارم خداوند به همهٔ ما توفیق بندگی و اطاعت دستورات عنایت فرماید. والسّلام علینا و علی عباد الله الصّالحین. روز دوشنبه هشتم ربیع الثّانی ۱۴۰۵ مصادف با روز تولّد حضرت امام حسن عسکری ﴿ع﴾ و دهم دی ماه ۱۳۶۳.

فقیر سلطانحسین تابندهٔ گنابادی

---

۱. زَین ما باشید و شَین ما نباشید.

۲. سورهٔ حشر، ایهٔ ۱۰. پروردگارا ما را و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفته‌اند، ببخش.

۳. سورهٔ حشر، ایهٔ ۱۰. و در دلهای ما کینی از آنان که ایمان آوردند مگذار، پروردگارا همانا تو نوازش کنندهٔ مهربان هستی.